

DE SPIRITUALITEIT VAN DE SEIZOENEN

Meditatieve teksten en gebeden
voor de seizoenen van het leven

ds. Margreet Klokke

Inhoud

Voorwoord	4
Twee Leidse gebeden	6
De spiritualiteit van de herfst	12
De spiritualiteit van de winter	40
De spiritualiteit van de lente	68
De spiritualiteit van de zomer	94
Over de auteur	122
Over de fotograaf	123
Bronvermelding	124

De spiritualiteit van de zomer

Vervulling

De zomer - dat is hier bij ons het seizoen van warmte en licht. De dagen zijn lang, de mensen zijn buiten. De lucht is blauw, de natuur is groen. Er is vakantie, vrijheid van wat moet. Er is eindelijk even rust. In de bijbel is dat al net zo. De zomer: Dat is als elke Israëliet onder zijn wijnstok zit en zijn vijgenboom. Als de mens vrij is van het geploeter onder de zon voor het brood op de tafel en van de strijd met zijn naaste om de eerste en beste plaats.

De zomer, dat is leven als op de zevende dag. Het is rusten in de overvloed van de Schepper. Het is niet alleen iets van later, ooit. Het is ook iets van nu, soms even. Elk van ons kent ze wel, die momenten waarop alles goed is, ondanks de omstandigheden. Dan heb je lichamelijke ongemakken, je mist een geliefde, het is veel te warm in Zuid Europa en de krant schrijft over oorlog. Maar jij zit in je tuin, op je balkon, bij je tent of in je vakantiehuisje. Je kijkt naar de bomen, je voelt de wind in je gezicht. Je hoort de vogels, je ruikt de bloemen. En je verwondert je. Dat het leven gewoon doorgaat. Ondanks alles. En dat het zo mooi is. Zo overvloedig. Je voelt je gezegend. Als door de Eeuwige gekoesterd in alles wat er is, zonder dat je er iets voor hoeft te doen. En je ontspant. Je voelt iets van overgave. Je ademt Zijn adem. Je rust in God.

Om iets van de spiritualiteit van de zomer te kunnen proeven, is het nodig om de rust van de zevende dag te zoeken en het bezig zijn te laten. Want door op te houden met doen, krijg je besef van wat allang is - van God. Dit bewustzijn kan je dragen. Je kunt ervaren: Ondanks alles dat niet goed is, is het leven goed, zeer goed.

‘Nu is het stil geworden, zoals een zomer om de dorpen bloeit.’

O God,
De zomer
is een tijd
om zorgeloos
te zijn;
om ons te
koesteren
in de warmte
van de zon,
ons te laven
aan de rijkdom
van de natuur,
ons te ontspannen
in de windstilte
van het werk.
Wat kan het
dan ook
tegenvallen
als ook in dit
mooie seizoen
wat zwaar weegt
in ons leven
nog niet verlicht
wordt
en de innerlijke
stormen
die erbij horen
nog niet tot
bedaren komen...
Daarom bidden wij:
Heer ontferm U ...

De zomer
is een tijd
om zorgeloos
te zijn;
om ons even
terug te trekken
in de kleine kring
van de meest
dierbaren,
ons niet te
hoeven verhouden
tot mensen
die verder
van ons afstaan,
soms moeilijk
te begrijpen zijn,
en heel soms
als een steen zijn
waar we ons
telkens weer aan stoten.
Wat kan het
dan ook
tegenvallen
als er ook
in die kleine kring
soms rimpelingen
merkbaar zijn
en er onderlinge
stormen opsteken...
Daarom bidden wij:
Heer ontferm U ...

De zomer
is een tijd
om zorgeloos
te zijn;
het wereldnieuws
te vergeten
en op te gaan
in het hier en nu.
Wat was het
dan ook een
schok
toen onze stad
vorige week
ineens zelf
in het nieuws was
door iemand
die misschien wel
niet wist
wat hij deed
en juist wie hem
wilden helpen
aanviel.
Ook een storm van
geweld op een paar
vierkante meter
is al verschrikkelijk,
dat voelen we nu weer,
tot in onze tenen, en
daarom bidden wij:
Heer ontferm U ...